

Szerkesztőségi iroda:

Főiac, Csulak-féle ház,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó hivatal:

Pollák Mór könyvnyomdája,
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE.

Megjelenik ezen lap heten-
kint. k é t s z e r :
osütörtökön és vasár. ap

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordva. vagy
vidékre postán küldve
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati lap.

A háromszéki „Háziipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkénytes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Előfizetési felhívás

NEMERE

című politikai, társadalmi és közgazdászati lap
VIII. évfolyam II. évfolyadára.

Előfizetési feltételek:

március—december . . . 4 frt 50 kr.
március—sept. 3 frt — kr.
március—június 1 frt 50 kr.
Külföldre egész évre . . . 8 frt — kr.

Az előfizetési pénzek a „Nemere” kiadó-
hivatalának Pollák Mór könyvnyomdájába
Sepsi-Szentgyörgyre küldendők

Előfizetőinket szívesen kérjük előfizetéseiket
megújítani, miután felesleges példányokat nem nyom-
tathatunk.

A „Nemere” kiadóhivatala

Kilátásaink.

Legszébb reményeink fűződtek a kongres-
sus magartatásához és ezen szép remények
hovatovább oszlanak, hiu álmoknak, üres ábrán-
dóknak bizonyulnak napról napra Oroszország
hallatlan perhádiája megrengette az összes eu-
rópai hatalmak érdekeit; azon borzasztó ki-
ábrándulás, melyre az európai államok ébre-
tek, előjele egy véres elégtételnek; a meg-
botránkozás hangja fülébe dörgi Oroszország-
nak a háborút, a rettenetes, vészterhes há-
borút.

Minél közelebb jövünk a berlini gyűlés
megnyitásának idejéhez, az izgatott nyugtalan-
ság annál nagyobb és kilátásaink annál keve-
sebbek arra nézve, hogy a kongressus ha va-
lóban létre jönne is, kielégíthetné-e az általá-
nos európai érdekeket

Nem kellett ahöz előrelátó profecia, hogy
régóta beláthassuk az álnok, hitszegő Orosz-

ország terveit. Ma már napnál világosabban
áll előttünk a világrendítő katasztrópha. Orosz-
ország diadalmárában megfélekedett magá-
ról s befészkelte magát az aegumi és adriai
tenger partjaira vazallusai által. Ura lett a Fe-
ketengernek s nyitva áll előtte a Középten-
ger egészen. A megtört, összeroncsolt Török-
országnak nincs többé hatalma, nincs többé
ereje, hogy a Bosporust és Dardanellákat zárva
tartsa s így Olasz- és Franciaország aggályos
félelemmel tekinthet az orosz hatalmára a Kö-
zéptengeren.

A san-stefánói békeszerződésben ki van
játszva angol, osztrák, magyar, olasz és francia
érdek egyaránt. A győzelemittas Oroszország
ma már legtavolabbról sem gondol concessió-
okra; azon vivmányokból, melyeket a hadi di-
csőség osztályrészébe juttatott, talpalatnyit sem
fog engedni. Ezzel szemben a többi hatalmak
visszatorlása elmaradhatatlan. Ezt tudja Orosz-
ország bölcsen. Azért készül, szervezkedik, új
hadseregeket összpontosít, honvédségét mozgósít-
ja, a lélelmesebb pontokon figyelő hadteste-
ket állít fel stb. S míg egyfelől a szegény ki-
jártott Románia magartatásában kételkedve,
azt lefegyverkezésre szólítja fel s északon szö-
vetségek után néz: addig a portával legalább
is barátságos semleges viszonyt igyekszik lét-
rehozni. Ilyen feltételekkel lép Oroszország a
kongressus elé, melyet — mint mondók — ha
megtartának is, közvetlenül ágyuk dörgése fog
követni.

Bár az angol érdekek közvetlensége sem-
mivel sem kisebb Ausztria Magyarországnál:
mindazáltal az összeülőendő kongressus elé
épen Anglia emeli folyvást az akadályokat.

Alig hisszük azonban, a jelek után ítélve,
hogy Anglia és Oroszország között már a
békés megoldás keresztül vihető lenne. Anglia
az összes békepontok tárgyalatását akarja ke-
resztül vinni azon előkonferencián, mely
— a mint hírlik — hivatva lesz a helyzetet
némileg tisztázní

Nincs okunk tehát Anglia magartatására
még eddig gyanus szemmel nézni. S valóban

Mert hát Andreas Simonyi még csak „novi-
tius theologus” vala.

A novitius theologusnak pedig tudvalevőleg
igen sok egyéni átváltozást kell szenvednie, a míg
annya faragható lesz, hogy a többiek sorában
helyet foglalhat. A novitius diákoknak az „öreg
diákok” előtt nincs véleményzabadságuk; mikor
az öregebbek beszélnek, ők szükségképen hallgat-
nak s jaj volna annak a novitiusnak, a ki disputá-
ba merne ereszkedni egy öreg diákkal; az egész
diákéletére menthetetlenül el volna veszve. A fiat-
tal szónokot, ki az első tüzbóbát ki akarja állani,
nagyon is megpróbálják. Először is nem jól áll a
kathedrában. Igen előre görnyedt s a jobb könyö-
két feljebb emelte, mint a balt. Aztán az imaköny-
vet nem jól tartja; a helyett, hogy természetesen
maga elé fogná, nagyon előre nyújtja, a mi a
ülésznek teljes hátrányára van. A könyörgés igen
egyhangú, nincs benne semmi kenetelenség s az
„amen”-t két „mi” mel hangoztatja, a mi nem szab-
ad. „Miatyánkot” elpergeti minden bensőség
nélkül. A „textus” felvételénél nem elég jártas, a
prédikáció pedig hallatlanul gyenge. Aztán az elő-
adás! Jobb kezével folytonosan a levegőbe hado-
nász, az eget a kathedra alá mutatja s mikor a
földről van szó, akkor egész a feje tetejéig emeli
fel kezét. Majd kihajlik a kathedrából, hogy az
ember azt hinné, miszerint mindjárt alázuhan, majd
ismét úgy megszegi a derekát, mintha egy ezred
katonaságot illelne a kommandó: „jőjtek én-hoz-
zám, kik megfáradtatok!” Szóval a novitius hiába
zengne anyalok nyelven, az ő prédikációja mégis
rosz az öreg diákok előtt; mert hát így kívánja
azt a tekintélyt, a mi csak egyedül őt illeti.

El is készülték rá az öreg diákok, hogy „meg-
nyirbálják” Andreas Simonyi uratam úgy, hogy
nem lesz kedve a legációt elhalszni a többiek elől.

ideje is volt már, hogy Angolország kilépjen a
passiv harag semmitető helyzetéből s határo-
zott követelésekkel lépjen fel Oroszországgal
szemben. S ha végre mégis sikerülne Oroszor-
szágnak Anglia érdekeit elnémitani, ha hitszegő
álnokságai hívőkre találnának a hidegen szá-
mitó angol diplomaciánál: akkor is meg van
még egy erős reményesgünk; még akkor is
van egy hatalmas támaszuk és szövetségünk,
és ez: — — s a j á t m a g u n k .

Anglia akár belenyugszik az orosz köve-
telésekbe, akár nem: Andrassy gróf semvi-
esetre nem fog a san-stefánói békepontokba
belenyugodni sohasem. Ha monarchiánk saját
erejére lesz hagyatva: még akkor sem enged-
heti át a keletet hadizákmányul a muszkovo-
tizmusnak.

S mikor az osztrák-magyar fegyverek
megsörrennek: akkor tán felébred Anglia is
s nem lesz az eseménynek oly tétlen szemlélője,
mint az orosz-török háború alatt s nem fogja
talán engedni, hogy Oroszország épen úgy ki-
erőszakolja tervei szentesítését monarchiánktól,
mint a portával szemben tevő.

Kilátásaink tehát a jöheto kongres-
sus békés eredményére épen nem lehetnek.
Bizzunk tehát az intézők hazafiságában és böl-
cességében!

* Király ő felsége e hó 18-án Bécsben ismét
egy óráig tartó látogatást tett gróf Potocky galici-
ai helytartónál. Ez ismételve tett fejedelmi látó-
gatásoknak nagy jelentőséget tulajdonítanak.

* Andrassy gróf nagyhatású beszédében kö-
vetkezőleg jellemzé a kormány álláspontját: „Ha
— ugymond — az álláspontot jellegesszük, akkor
a helyzet ilyformán mutatkozik; még ma fenn áll
a béke, mint szerencsém volt azt kinyilatkoztatni
több ízben; e béke fentartható, ezt reméli a kor-
mány. Az érdekeket illetőleg azt tagadom, hogy
csak egy érdeke a monarchiának adatott föl ed-
digel, vagy hogy épen elvesztet. Még eddig fenn
áll a remény és a hit, hogy még létre jöhet a vég-
bement tények és az európai jogviszonyok és ér-
dekek közt bizonyos kiegyeztetetés. De más poli-

Sőt akadtak filiszteusok, a kik nyíltan ki merték
mondani, hogy a mai konció Simonyira nézve utol-
só ítélet leend. Mennyire meg voltak tehát lepet-
ve, mikor azt a csinos, karcsu alakot szép fekete
szemeivel, szabályos finom arcával, csinos ma-
gartatásával maguk előtt látták. S mikor megzundult
ajkain az ima azon a gordonszerű
átrező kellemes hangon: még a legvásoabb szí-
vek is meglágyultak egyszerre s önkénytelenül
imádkoztak. A „Miatyánk” bűvös szavai magához
bilincseltek hallgatóit s a könyörgés végén egy
általános sohaj rebbent el a diákok ajkairól. Olyan
jól esett nekik az imádság!

Az imát követő prédikáció alatt a lelkesedés
mindinkább fokozódott hallgatóiban. Az ifju szó-
nok minden keresettségől ment előadása hatalmas
és megrázó volt. Mikor a bün rejtelmait s annak
kárthatóságát festette: a vér megállott az erek-
ben s iszonyat fogott el mindenkit. Mikor pedig
az erény diadaláról szólt, emelkedett minden ke-
bel s szeimek előtt látták az uristen uriságát e
földön. A beszéd zárszavai még egyszer gyujtottak
oly hévvel, hogy az „amen” re az egész diákság
nagy robajjal állott fel s a mi az ily próba pré-
dikációknál is szokatlan vala: dörgő éjjennel adták
jelét elragadtatásuknak.

Nagyitszeletű B. uram törte meg végül az
„éjnt” követő csendet. Először is megdorgálta a
heves fiatalaságot, hogy az ur igéjét profanálni me-
résztelték, aztán oda fordult Simonyi felé s csak
annyit mondott:

— Az isten éltesse öcsém uramat egyházunk
diszére sokáig!

Aztán felszólítá a nagyitszeletű ur egyik
öreg diákok, hogy mondaná el a bírálatát Simonyi
próba-prédikációjára.

Az öreg diák felállott s könyektől ragyogó

TÁRCA.

„Jön a csehi bíró!”

— Elbeszélés. —
(Folytatás.)

I.

A k-i református theologusok épen legáció-
ba készültek. Pünköst ünnepe közeledett. Ilyenkor
rendesen „conciót” szoktak tartani a diákok. A
concio pedig nem volt egyeb, mint a theologusok
gyülekezete, kik azon célból jöttek össze, hogy az
ujjonnan kimenő legátusok prédikációt hallgassák
meg. A ki aztán a konción nem állotta ki a bírá-
latot, azt közös megegyezéssel nem bocsátották a
legációba. Az ilyen gyűlések élnoke mindig a ho-
miletica professora volt.

Nagyitszeletű tudós B. uram be is ült elnöki
székébe s intett kezével a diákoknak. A diákok az
intéres pillanat alatt fölemelkedtek ülőhelyeikről s
elkezdték énekelni szép bariton harmoniában: „No-
sza istenfőlkő szent hívek!” Nagyitszeletű B. uram
ülve maradt széknél, csak mutató ujjával verte szép
csendesen az ajtatos énekhez a taktust. A szépen
összevágó dallam átható nagyitszeletű uram val-
lások lelkét egészen s mikor oda érkezett a cho-
rus, hogy „Áldjátok azértan hangos citerákban”:
akkor ő is felemelkedett helyéből s hatalmas bas-
sus hangjával utána sekundálta: „az ur áldassék!”

Az ének elhangzott. Ünnepeley csend lón a
teremben. Egy fiatal theologus, fekete imakönyv-
vel kezében felállott a szószékből és mély, gordons-
szerű, bariton hangján imádkozni kezdett. Az ima
hangjai kellemesen és szivrehatóan zengtek át az
öblös termet. A theologusok láthatóan meg voltak
lepetve a nem várt introdukción által.